

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

เตือนภัยการเกษตร

ช่วงวันที่ 4 - 17 กุมภาพันธ์ 2569

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร ระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
อากาศเย็นกับมี หมอกในตอนเช้า อากาศร้อนตอน กลางวัน	มะเขือเทศ	ทุกระยะ การเจริญเติบโต	แมลงหวี่ขาว ยาสูบ	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบ ทำให้ใบหงิกงอและเหี่ยวแห้ง ต้นแคระ แกร็น นอกจากนี้ยังเป็นพาหะนำโรคที่เกิด จากเชื้อไวรัส	ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัด เช่น ไดโนทีฟูแรน 1% GR อัตรา 3 กรัมต่อหลุม ใช้รองกันหลุม สามารถป้องกันได้ประมาณ 25 วัน หรือ อิมิดาโคลพริด 10% SL อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เฟนโพ รพาทริน 10% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร เริ่ม พ่นเมื่อมะเขือเทศอายุ 5 วัน หลังย้ายปลูก โดยพ่นทุก 5 วัน จนเริ่มออกดอก และพ่นทุก 7 - 10 วัน ในระยะออก ดอกติดผลอีก 3 - 5 ครั้ง
	พืชตระกูลแตง (เช่น แตงกวา แตงร้าน แตงโม แตงไทย เมล่อน แคนตาลูป ชูกินี ฟักทอง ฟัก เขียว ฟักแม้ว ชาโยเต้ มะระ	ทุกระยะ การเจริญเติบโต	1. โรคราน้ำค้าง (เชื้อรา <i>Pseudoperonos pora cubensis</i>)	มักพบอาการของโรคบนใบที่อยู่บริเวณ ด้านล่างของต้นก่อน แล้วขยายลุกลามไปยัง ใบที่อยู่ด้านบน อาการเริ่มแรกบนใบปรากฏ แผลฉ่ำน้ำ แผลจะขยายตามกรอบของเส้น ใบย่อย ทำให้เห็นเป็นรูปเหลี่ยมเล็ก ๆ ต่อมาแผลเปลี่ยนเป็นสีเหลือง ในตอนเช้าที่ สภาพอากาศมีความชื้นสูงจะพบเส้นใยของ เชื้อรา ลักษณะเป็นขุยสีขาวถึงเทาที่แผล	1. ใช้เมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพดีและปราศจากโรค 2. ก่อนปลูกควรแช่เมล็ดพันธุ์ในน้ำอุ่น อุณหภูมิประมาณ 50 องศาเซลเซียส นาน 20 - 30 นาที หรือคลุกเมล็ดด้วยสารเมทา แลกซิล 35% DS อัตรา 7 กรัมต่อเมล็ดพันธุ์ 1 กิโลกรัม 3. ไม่ปลูกกระยะชิดกันเกินไป เพราะจะทำให้มีความชื้นสูง 4. หมั่นกำจัดวัชพืช เพื่อให้มีการถ่ายเทอากาศในแปลงได้ดี 5. ตรวจสอบแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบโรคพ่นด้วยสาร ป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น ไดเมโทมอร์ฟ 50% WP อัตรา

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร ระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	จีน และบวบ)			บริเวณด้านใต้ใบ แผลจะขยายติดต่อกันเป็น แผลขนาดใหญ่เปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเข้มหรือ เทาดำ หากอาการรุนแรงจะทำให้ใบเหลือง และแห้งตายทั้งต้น พืชที่เป็นโรคจะติดผล น้อย ผลมีขนาดเล็ก คุณภาพของผลจะ ลดลง หากเป็นโรคในระยะมีผลอ่อน จะทำ ให้ผลลีบเล็ก และบิดเบี้ยว	20 – 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แมนโคเซบ + เมทาแลคซิล- เอ็ม 64% + 4% WG อัตรา 50 - 60 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไซมอกซานิล + แมนโคเซบ 8% + 64% WP อัตรา 30 - 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แมนโคเซบ + วาลิฟีนาลท 60% + 6% WG อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร โดยพ่นให้ ทั่วทั้งด้านบนใบและใต้ใบ ทุก 5 - 7 วัน 6. แปลงที่เป็นโรค ควรหลีกเลี่ยงการให้น้ำในตอนเย็น 7. แปลงที่มีการระบาดของโรครุนแรง หลังจากเก็บเกี่ยว ผลผลิตแล้ว ให้เก็บซากพืชไปทำลายนอกแปลงปลูก และ ไม่ปลูกพืชตระกูลแตงซ้ำ ควรปลูกพืชชนิดอื่นหมุนเวียน
			2. โรคราแป้ง (เชื้อรา <i>Oidium</i> sp.)	พบ เชื้อราคล้ายผงแป้งสีขาวเกิดเป็น หย่อม ๆ บนใบ มักพบที่ใบส่วนล่างของต้น ก่อน ถ้าสภาพแวดล้อมเหมาะสมจะเกิด กระจายทั่วทั้งใบ และลุกลามขึ้นไปยังใบ ส่วนบนของต้น ต่อมาใบค่อย ๆ ซีดเหลือง และแห้ง หากโรครุนแรงจะลุกลาม ไปยังทุกส่วนของพืช ทำให้ต้นแห้งตายใน ที่สุด ถ้าพืชเป็นโรคในระยะติดผลอ่อน จะทำ ให้ผลแกร็น บิดเบี้ยว ผิวขรุขระ เป็นตุ่ม หรือ แผลที่เปลือก	1. หมั่นกำจัดวัชพืช เพื่อให้มีการถ่ายเทอากาศในแปลงได้ดี 2. ตรวจสอบแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบโรคเริ่มระบาด พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น เดตราโคนาโซล 4% EW อัตรา 10 - 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไพราโคลส โตรบิน + ฟลูซาไพโรแซต 33.3%+16.7% SC อัตรา 5 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟลูโอไพแรม + ไตรฟลอกซีล โตรบิน 25%+ 25% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ทีบูโคนาโซล + ไตรฟลอกซีลโตรบิน 50% + 25% WG อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เพนทีโอไพแรต 20% SC อัตรา 5 - 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โพรพิเนบ 70%

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร ระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					WP อัตรา 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 5 - 7 วัน 3. แปลงที่เป็นโรค หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว ควรเก็บซากพืชไปทำลายนอกแปลงปลูก
			3. โรคใบด่าง (เชื้อไวรัส ได้แก่ <i>Cucumber mosaic virus</i> ไวรัสสกุล <i>Potyvirus</i> , <i>Begomovirus</i> และ <i>Tospovirus</i>)	อาการที่พบมีทั้งอาการใบด่างเหลือง หรือใบ ด่างสลับกับจุดสีเหลืองเข้มเป็นวง ใบยอบบิด เบี้ยวผิดรูป ผิวใบขรุขระ และใบลดรูป ผลมี ขนาดเล็กลงและผิดรูปร่าง	1. กำจัดวัชพืชในแปลง และรอบแปลงปลูกสม่ำเสมอ เพื่อ ลดแหล่งสะสมเชื้อไวรัส และแมลงพาหะ 2. ตรวจแปลงปลูกสม่ำเสมอ หากพบต้นที่แสดงอาการของ โรคให้ถอนและนำไปทำลาย หรือฝังดินนอกแปลงทันที 3. อุปกรณ์การเกษตร เมื่อใช้กับต้นที่เป็นโรค ควรทำ ความสะอาดก่อนนำไปใช้ใหม่ 4. เชื้อไวรัสสาเหตุโรคพืช ยังไม่มีสารป้องกันกำจัดโดยตรง แต่ป้องกันการระบาดของโรคได้โดยกำจัด เพลี้ยอ่อน แมลงหิวขาวยาสูด และ เพลี้ยไฟ ซึ่งเป็นแมลงพาหะนำ โรค โดย พ่นสารฆ่าแมลง เช่น สไปนีโทแรม 12% SC อัตรา 15 - 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไซแอนธรา นิลีโพรล 10% OD อัตรา 30 - 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 40 - 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อีมาเมกตินเบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สไปโรมีซิเฟน 24% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพรีด 70% WG อัตรา 10 - 15 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอร์ฟีนา

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร ระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					เพอร์ 10% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร 5. ไม่ปลูกพืชที่เป็นพืชอาศัยของเชื้อสาเหตุโรค ได้แก่ พืชตระกูลแตง พืชตระกูลถั่ว มะเขือเทศ มะเขือยาว ขึ้นฉ่าย ยาสูบ งา กะเพราขาว ตำลึง หงอนไก่ บานไม่รู้โรย ทานตะวัน ลำโพง และขี้กาขาว เป็นต้น ใกล้เคียงแปลงปลูกที่เป็นโรคเชื้อสาเหตุโรค เพื่อตัดวงจรของโรค
	ถั่วลันเตา	ทุกระยะ การเจริญเติบโต	1. โรคเน่าเปื่อย หรือโรครา หมวดแมว (เชื้อรา <i>Choanephora cucurbitarum</i>)	โรคเกิดได้กับทุกส่วนของถั่วลันเตา แต่มักเกิดรุนแรงกับส่วนยอดอ่อน โดยพบอาการแผลช้ำฉ่ำน้ำสีน้ำตาลดำแล้วขยายลุกลามอย่างรวดเร็ว ส่วนของพืชที่ถูกทำลายจะเน่าช้ำฉ่ำน้ำ ถ้าสภาพแวดล้อมเหมาะสม มีความชื้นสูง จะเห็นส่วนขยายพันธุ์ของเชื้อรา มีลักษณะเป็นก้านใส ชูตั้งฉากขึ้นมาจากส่วนของพืชที่เป็นโรค ลักษณะคล้ายหมวดแมว ที่ส่วนปลายของก้านใสเห็นเป็นตุ่มสีดำ มีสปอร์อยู่ภายใน ซึ่งสปอร์สามารถปลิวไปสู่ต้นอื่นก่อให้เกิดการระบาดอย่างรุนแรงมากยิ่งขึ้น **** สปอร์ของเชื้อราแพร่ระบาดได้โดยน้ำลมฝน น้ำค้าง แผลง หรือ ติดไปกับสิ่งที่เข้าไปสัมผัส	1. จัดระยะปลูกถั่วลันเตาไม่ให้แน่นเกินไป และกำจัดวัชพืชในแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เพื่อลดความชื้น 2. ตรวจสอบแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะในช่วงที่มีน้ำค้าง หมอก หรือมีความชื้นสูง และมีอากาศร้อนตอนกลางวัน เมื่อพบส่วนใดส่วนหนึ่งของถั่วลันเตา โดยเฉพาะส่วนยอดเริ่มมีอาการช้ำหรือมีเชื้อราเกิดขึ้น รีบตัดส่วนที่แสดงอาการโรคใส่ถุงหรือภาชนะปิด เพื่อป้องกันไม่ให้เชื้อราแพร่กระจายทั่วแปลง นำไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช ไดโคโลแรน 75% WP อัตรา 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไตรโฟรีน 19% EC อัตรา 20 - 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไอโพรไดโอน 50% WP อัตรา 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ทุก 5 วัน 3. แปลงที่พบโรค ควรหลีกเลี่ยงการให้น้ำแบบพ่นฝอย

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร ระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			2. โรคราแป้ง (เชื้อรา <i>Oidium</i> sp.)	พบอาการของโรคที่ทุกส่วนของพืช อาการ เริ่มแรกมักพบที่ใบก่อน โดยเฉพาะใบที่อยู่ ด้านล่างของต้น จะพบเชื้อราลักษณะคล้าย ผงแป้งสีขาวเกิดกระจายเป็นหย่อม ๆ ทั้ง ด้านบนใบและใต้ใบ ถ้าอาการรุนแรงเชื้อรา จะลุกลามทั่ว เห็นต้นถั่วลันเตาขาวทั้งต้น ทำให้ใบและส่วนต่าง ๆ บิดเบี้ยวเสียรูปทรง ใบ จะเหลือง โห้ม และร่วงก่อนกำหนด ถ้าเกิด โรคในระยะออกดอก จะทำให้ต้นแคระ แกร็น ติดฝักน้อย ฝักบิดเบี้ยว หรือฝักและ เมล็ดลีบเล็กลง	1. ไม่ปลูกพืชแน่นเกินไป และหมั่นกำจัดวัชพืช เพื่อให้มี การถ่ายเทของอากาศได้ดี 2. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบอาการของ โรคพ่นด้วยสารซัลเฟอร์ 80% WP อัตรา 30 - 40 กรัมต่อ น้ำ 20 ลิตร หรือ เฮกซะโคนาโซล 5% SC อัตรา 20 - 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 5 - 7 วัน **** สารซัลเฟอร์ ไม่ควรพ่นในสภาพอากาศร้อน หรือมีแดด จัด เพราะอาจจะทำให้ใบไหม้
			3. หนอน แมลงวันเจาะลำ ต้นถั่ว	เข้าทำลายเนื้อเยื่อบริเวณไส้กลางของลำต้น เป็นสาเหตุทำให้ต้นถั่วเหลืองแคระแกรน ข้อโป่ง ปล้องสั้น และผลผลิตลดลง	1. คลุกเมล็ดก่อนปลูกด้วยสารฆ่าแมลง อิมิดาโคลพริด 70% WS อัตรา 3 - 5 กรัมต่อเมล็ด 1 กิโลกรัม (หาก คลุกเมล็ดหรือรองกันหุ้มแล้ว ไม่จำเป็นต้องพ่นสารฆ่า แมลงจนถึงอายุ 30 วัน) 2. พ่นสารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพ เช่น ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 10 - 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หลังเมล็ด งอก 3 - 5 วัน

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร ระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	พริก	ทุกระยะ การเจริญเติบโต	โรคเน่าเปื่อยหรือ โรคราหนวดแมว (เชื้อรา <i>Choanephora cucurbitarum</i>)	โรคเกิดได้เกือบทุกส่วนของพริก แต่มักพบที่ ยอดอ่อนและกิ่งอ่อนแสดงอาการมีแผลซ้ำฉ่ำ น้ำ แล้วขยายลุกลามอย่างรวดเร็วลงตามกิ่ง ทำให้กิ่งแห้งหักพับ หากอาการรุนแรงใบ และดอกจะร่วงจนเหลือแต่ก้าน และพริกจะ ไม่แตกยอดใหม่ ส่วนที่ผลอ่อนจะเกิดอาการ ซ้ำฉ่ำน้ำ เน่า และหลุดร่วงได้ง่าย ถ้าอากาศ มีความชื้นสูงมาก ๆ จะเห็นส่วนขยายพันธุ์ ของเชื้อรามีลักษณะเป็นก้านใส ชูตั้งฉาก ขึ้นมาจากส่วนของพืชที่เป็นโรค ลักษณะ คล้ายหนวดแมว ที่ส่วนปลายของก้านใสเห็น เป็นตุ่มสีดำ มีสปอร์อยู่ภายใน ซึ่งสปอร์ สามารถปลิวไปสู่ต้นอื่นก่อให้เกิดการระบาด อย่างรุนแรงมากยิ่งขึ้น **** สปอร์ของเชื้อราแพร่ระบาดได้โดยน้ำฝน น้ำค้าง แผลง หรือ ติดไปกับสิ่งที่เข้าไปสัมผัส	1. จัดระยะปลูกพริกไม่ให้แน่นเกินไป และกำจัดวัชพืชใน แปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เพื่อลดความชื้น 2. ตรวจสอบแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะช่วงที่อากาศ มีความชื้นสูงและร้อนอบอ้าว เมื่อพบพริกเริ่มมีอาการยอด ซ้ำ หรือยอดหรือส่วนต่าง ๆ มีเชื้อราเกิดขึ้น รีบตัดส่วนที่ แสดงอาการโรคใส่ถุงหรือภาชนะปิด เพื่อป้องกันไม่ให้เชื้อ ราแพร่กระจายทั่วแปลง นำไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วพ่น ด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช ไดโคโลแรน 75% WP อัตรา 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไตรโพรลิน 19% EC อัตรา 20 - 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไอโพรไดโอน 50% WP อัตรา 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ทุก 5 วัน 3. แปลงที่พบโรค ควรหลีกเลี่ยงการให้น้ำแบบพ่นฝอย
	กุหลาบ	ออกดอก	เพลี้ยไฟพริก	ตัวอ่อน และตัวเต็มวัยจะใช้ปากเขี่ยดูดกิน น้ำเลี้ยงจากบริเวณยอดอ่อน ทำให้ยอดอ่อน มีลักษณะหงิกงอ มีรอยสีน้ำตาลดำ เหี่ยว แห้ง ถ้าทำลายส่วนดอกจะทำให้ดอกแคระ	พ่นสารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัดเพลี้ย ไฟพริกในแปลงกุหลาบ หรือ พืชอาหารรอบ ๆ แปลง เมื่อ พบการระบาด เช่น สไปนีโทแรม 12% SC อัตรา 10 - 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไชแอนทรานิลิโพรล 10%

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร ระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				แกร็น หรือทำให้กลีบดอกมีสีน้ำตาลไหม้ไม่ได้ คุณภาพตามความต้องการของตลาด	OD อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอร์ฟิना เพอร์ 10% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิ โพรนิล 5% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร
	พืชตระกูลส้ม (เช่น มะนาว มะกรูด ส้มโอ และ ส้มเขียวหวาน)	ทุกระยะ การเจริญเติบโต	1. เพลี้ยไฟพริก	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยใช้ปากเขี่ยและดูดกินน้ำ เลี้ยงส่วนอ่อนต่าง ๆ ของส้มโอ การทำลาย บนยอดหรือใบอ่อน จะทำให้ใบแคบเล็ก กร้าน และบิดงอ การทำลายบนผลจะเริ่ม เข้าทำลายตั้งแต่ติดผล ภายหลังกลีบดอก ร่วงหมด เกิดเป็นรอยแผลบนผิวของส้มโอ เป็นทางสีเทาเงิน ผลแคะแกร็น บิดเบี้ยว	1. ควบคุมการแตกยอด ออกดอกติดผลให้อยู่ในระยะเดียวกันใน แต่ละรุ่น เพื่อความสะดวกในการป้องกันกำจัด และช่วยลด จำนวนครั้งของการพ่นสารเคมี 2. ผลอ่อนที่ถูกเพลี้ยไฟพริกทำลายรุนแรง ควรเก็บทิ้งทำลาย และ การเด็ด ผล ที่ จะ ช่วย ให้ พื ้น ตั ว เร็ ว 3. สำรองเพลี้ยไฟพริกในช่วงแตกใบอ่อนและผลอ่อน ถ้าพบการ ทำลายมากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ ของยอดที่สำรวจ หรือ 10 เปอร์เซ็นต์ ของผลที่สำรวจทำการพ่นสารฆ่าแมลง เช่น สไปนีโท แรม 12% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อีมาเมก ตินเบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอร์ฟินาเพอร์ 10% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 15 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไซแอนทรานิลิโพรล 10% OD อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นสารแบบหมุนเวียนตามกลุ่มกลไกการออกฤทธิ์ โดยใช้ วงรอบ 14 วันต่อหนึ่งกลุ่มสารโดยพ่นสารวงรอบละไม่เกิน 3 ครั้ง (ขึ้นกับความยาวนานของประสิทธิภาพสารแต่ละชนิด) เพื่อชะลอ การสร้างความต้านทานต่อสารฆ่าแมลง

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร ระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
		แตกยอดอ่อน	2. เพลี้ยไก่แจ้ ส้ม	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงจากตา และยอดอ่อน สำหรับตัวอ่อนขณะดูดกินจะ กลั่นสารสีขาวมีลักษณะเป็นเส้นด้าย และชัก นำให้เกิดราดำ ยอดที่ถูกทำลายจะหงิกงอ และแห้งเหี่ยว ถ้าการทำลายถึงขั้นรุนแรงทำ ให้ใบร่วงติดผลน้อยหรือไม่ติด ผลเลย นอกจากทำลายยอดอ่อนโดยตรงแล้ว เพลี้ย ไก่แจ้ส้มยังเป็นพาหะถ่ายทอดโรคใบเหลือง ต้นโทรม หรือกรีนนิ่ง ซึ่งเป็นโรคที่สำคัญ ที่สุดของส้มเขียวหวาน ทำให้โรคนี แพร่กระจายไปเกือบทุกแหล่งที่ปลูกส้ม เป็นสาเหตุให้ต้นส้มทรุดโทรมและตายใน ที่สุด	1. ระยะที่ส้มแตกตาและยอดอ่อน ควรหมั่นสำรวจเพลี้ยไ แจ้ส้มทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัย โดยการสุ่มสำรวจแปลงละ 10 ต้น ต้นละ 5 ยอด 2. ในแหล่งที่มีการระบาดของโรคใบเหลืองต้นโทรม เมื่อ พบเพลี้ยไก่แจ้ส้มต้องทำการป้องกันกำจัดทันที โดยการ พ่นสารฆ่าแมลงที่แนะนำ เช่น โคลโทอะนิดิน 16% SG อัตรา 2 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไดโนทีฟูแรน 10% WP อัตรา 4 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไทอะมีโทกแซม/แลมบ์ ดา-ไซฮาโลทริน 14.1/10.6% ZC อัตรา 4 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 2 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% EC อัตรา 15 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ บีโตรเลียม ออยล์ 83.9% EC อัตรา 60 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร
มีฝนตกบางพื้นที่ (ภาคใต้)	ทุเรียน	เตรียมต้น (ระยะ การเจริญเติบโต ทางใบ)/ออกดอก	1. โรครากเน่า และ โคนเน่า (เชื้อรา <i>Phytophthora palmivora</i>)	<u>อาการที่ราก</u> เริ่มแรกจะเห็นใบที่ปลายกิ่งมีสี ซีดไม่เป็นมันเงา เหี่ยวลู่ลง เมื่ออาการรุนแรง มากขึ้นใบจะเหลืองและหลุดร่วง หากขุดดู ราก จะพบรากฝอยมีลักษณะเปลือกอ่อน และเปื่อยยุ่ยเป็นสีน้ำตาล เมื่อโรครุนแรง อาการเน่าจะลามไปยังรากแขนงและโคนต้น ทำให้ต้นทุเรียนโทรมและยืนต้นตาย	1. แปลงปลูกควรมีการระบายน้ำดี ไม่มีน้ำท่วมขัง และเมื่อ มีน้ำท่วมขังควรระบายออก 2. ปรับปรุงดิน โดยใส่ปุ๋ยคอก ปุ๋ยหมัก และปรับสภาพดิน ให้มีค่าความเป็นกรด-ด่าง ประมาณ 6.5 กรณีดินที่เป็น กรดจัด ให้ใส่ปูนขาวหรือโดโลไมท์ อัตรา 100 - 200 กิโลกรัมต่อไร่ 3. หลีกเลี่ยงการกระทำที่อาจทำให้รากหรือลำต้นเกิดแผล ซึ่งจะ

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร ระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				<u>อาการที่กิ่งและที่ลำต้นหรือโคนต้น</u> ระยะเวลาจะเห็นทุเรียนแสดงอาการใบเหลือง เป็นบางกิ่ง สังเกตเห็นคล้ายคราบน้ำบนผิวเปลือกของกิ่ง หรือต้น ในช่วงเช้าที่มีอากาศชื้นอาจเห็นเป็นหยดของเหลวสีน้ำตาลแดง ออกมาจากบริเวณแผล และจะค่อย ๆ แห้งไปในช่วงที่มีแดดจัด ทำให้เห็นเป็นคราบ เมื่อใช้มีดถากบริเวณคราบน้ำนั้น จะพบเนื้อเยื่อเปลือกและเนื้อไม้เป็นแผลสีน้ำตาล ถ้าแผลขยายใหญ่ลุกลามจนรอบโคนต้น จะทำให้ทุเรียนใบร่วงจนหมดต้น และยืนต้นแห้งตาย <u>อาการที่ใบ</u> ใบอ่อนแสดงอาการเหี่ยว เหลือง บริเวณแผลมีลักษณะฉ่ำน้ำ สีน้ำตาลอ่อน และเปลี่ยนเป็นสีดำ ตายหนึ่งคล้ายน้ำร้อนลวก เส้นใบมีสีน้ำตาลดำ เกิดอาการไหม้แห้งคาต้นอย่างรวดเร็วแล้วค่อย ๆ ร่วงไปพบมากช่วงฝนตกหนักต่อเนื่องหลายวัน	เป็นช่องทางให้เชื้อราสาเหตุโรคเข้าทำลายพืชได้ง่ายขึ้น 4. ต้นทุเรียนที่เป็นโรครุนแรงมาก หรือยืนต้นแห้งตาย ควรขุดออกนำไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วราดดินในหลุมและบริเวณโดยรอบ ด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช ฟอสฟิไทล-อะลูมิเนียม 80% WP อัตรา 30 - 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เมทาแลกซิล 25% WP อัตรา 30 - 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ทิ้งไว้ระยะหนึ่ง จึงปลูกทดแทน 5. ตรวจสอบแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบส่วนของกิ่ง ใบ ดอก และผลที่เป็นโรค ตัดแต่งส่วนที่เป็นโรค รวมทั้งเก็บผลเน่าที่ร่วงหล่นไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วพ่นด้วยสาร เมทาแลกซิล 25% WP อัตรา 30 - 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟอสฟิไทล-อะลูมิเนียม 80% WP อัตรา 30 - 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ให้ทั่วทรงพุ่ม จำนวน 1 - 2 ครั้ง ทุก 7 - 10 วัน และควรหยุดพ่นสารก่อนเก็บเกี่ยวผลอย่างน้อย 15 วัน 6. ไม่นำเครื่องมือตัดแต่งที่ใช้กับต้นเป็นโรคไปใช้ต่อกับต้นปกติ และควรทำความสะอาดเครื่องมือก่อนนำไปใช้ใหม่ทุกครั้ง 7. เมื่อพบต้นที่ใบเริ่มมีสีซีดไม่เป็นมันเงาหรือใบเหลืองหลุดร่วง ใช้สาร ฟอสฟิไทล-อะลูมิเนียม 40% SL ผสมน้ำสะอาด อัตรา 1:1 ใส่กระบอกฉีดยฉีดเข้าลำต้น อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อต้น และ/หรือ ราดดินด้วยสารฟอสฟิไทล-อะลูมิเนียม 80% WP อัตรา 30 - 50 กรัม

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร ระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เมทาแลกซิล 25% WP อัตรา 30 - 50 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร 8. เมื่อพบอาการโรคบนกิ่งหรือที่โคนต้น ถากหรือขูดผิวเปลือก บริเวณที่เป็นโรคออก แล้วทาแผลด้วยสาร ฟอสฟอรัส-อะลูมิเนียม 80% WP อัตรา 70 กรัมต่อน้ำ 1 ลิตร หรือ ฟอสฟอรัส-อะลูมิเนียม 80% WG อัตรา 90 กรัมต่อน้ำ 1 ลิตร หรือ เมทาแลกซิล 25% WP อัตรา 40-60 กรัมต่อน้ำ 1 ลิตร หรือ แมนโคเซบ + วาลิฟนาเลท 60% + 6% WG อัตรา 100 กรัมต่อน้ำ 1 ลิตร หรือ โพรพาโมคาร์บไฮโดรคลอไรด์ + เมทาแลกซิล 10% + 15% WP อัตรา 60 กรัมต่อน้ำ 1 ลิตร ทุก 7 วัน จนกว่าแผลจะแห้ง หรือ ใช้ฟอสโฟนิก แอซิด 40% SL ผสมน้ำสะอาดอัตรา 1:1 ใส่กระบอกฉีดยา ใช้อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อต้น ฉีดเข้าลำต้นหรือกิ่งในบริเวณตรงข้ามอาการโรคหรือส่วนที่เป็นเนื้อไม้ดีใกล้บริเวณที่เป็นโรค 9. หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว ตัดแต่งกิ่งเป็นโรค กิ่งแห้ง และตัดขั้วผลที่ค้างอยู่ นำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อลดการสะสมของเชื้อสาเหตุโรค
		แตกใบอ่อน	2. เพลี้ยไก่แจ้ ทุเรียน	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบอ่อน ทำให้ใบอ่อนเป็นจุดสีเหลือง ไม่เจริญเติบโต เมื่อระบาดมาก ๆ ทำให้ใบหงิก	ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพ เช่น ไทอะมีโทกแซม 25% WG อัตรา 8 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไทอะมีโทกแซม/แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 14.1%/10.6% ZC อัตรา 30

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร ระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				งอ หากเข้าทำลายในช่วงที่ใบอ่อนยังเล็กมากและยังไม่คลี่ออกจะทำให้ใบแห้งและร่วง ตัวอ่อนของเพลี้ยไก่แจ้ทุเรียนจะขับสารเหนียวสีขาวออกมาปกคลุมใบทุเรียน เป็นสาเหตุทำให้เกิดเชื้อราตามบริเวณที่สารชนิดนี้ถูกขับออกมา	มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิตาโคลพริต 70% WG อัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไดโนทีฟูแรน 10% WP อัตรา 15 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 7 - 10 วัน ในช่วงระยะแตกใบอ่อน
	มะพร้าว	มะพร้าวที่ยังไม่ให้ผลผลิตและมะพร้าวที่ให้ผลผลิตแล้ว	1. หนอนหัวดำมะพร้าว	ระยะหนอนเท่านั้นเข้าทำลายใบมะพร้าว โดยแทะกินผิวใบบริเวณใต้ทางใบจากนั้นจะถักใยนำมูลที่ถ่ายออกมาผสมกับเส้นใยที่สร้างขึ้น นำมาสร้างเป็นอุโมงค์คลุมลำตัวยาวตามทางใบบริเวณใต้ทางใบ ตัวหนอนอาศัยอยู่ภายในอุโมงค์ที่สร้างขึ้นและแทะกินผิวใบโดยทั่วไปหนอนหัวดำมะพร้าวชอบทำลายใบแก่ หากการทำลายรุนแรงจะพบว่า หนอนหัวดำมะพร้าวทำลายก้านทางใบ จั่น และผลมะพร้าว ต้นมะพร้าวที่ถูกหนอนหัวดำมะพร้าวลงทำลายทางใบหลาย ๆ ทาง พบว่า หนอนหัวดำมะพร้าวจะถักใยดึงใบมะพร้าวมาเรียงติดกันเป็นแพ เมื่อตัวหนอนโตเต็มที่แล้วจะถักใยหุ้มลำตัวอีกครั้ง และเข้าดักแด้	กรณีที่พบการระบาดของปานกลางและระดับน้อยของหนอนหัวดำมะพร้าวในพื้นที่ ให้ปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้ 1. ทำการเขตกรรม โดยการตัดทางใบส่วนที่ถูกหนอนหัวดำมะพร้าวทำลาย ลงมาย่อยสลาย ผึ่งกลบ หรือจมน้ำทันที เพื่อกำจัดหนอนหัวดำมะพร้าว ลดจำนวนประชากรของหนอนหัวดำมะพร้าวได้ง่ายและเร็ว 2. ใช้แบคทีเรียบาซิลลัส ทุริงเจนซิส <i>Bacillus thuringiensis</i> อัตรา 80-100 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทางใบ 5 ลิตรต่อต้น ทุก ๆ 7 วัน ติดต่อกัน 3 ครั้ง 3. ปล่อยแตนเบียนโกนิโอซัส <i>Goniozus nephantidis</i> ในช่วงเย็น พลับค่า อัตรา 200 ตัวต่อไร่ ทุก 7 วัน ติดต่อกัน 4 ครั้ง หรือ ปล่อยแตนเบียนบราโคมีเรีย <i>Brachymeria nephantidis</i> (แตนเบียนดักแด้หนอนหัวดำมะพร้าว) ในช่วงเย็น พลับค่า อัตรา 120 ตัวต่อไร่ ทุก 7 วัน ติดต่อกัน 4 ครั้ง

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร ระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				อยู่ในอูโมงค์ ดักแต่มีสีน้ำตาลเข้ม ดักแต่เพศผู้จะมีขนาดเล็กกว่าดักแต่เพศเมียเล็กน้อย ฝีเสื้อหอนหัวดำมะพร้าวที่ผสมพันธุ์แล้วจะวางไข่บนเส้นใยที่สร้างเป็นอูโมงค์หรือซากใบที่ถูกหอนหัวดำมะพร้าวลงทำลายแล้ว ตัวหอนเมื่อฟักออกจากไข่จะอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม 1 - 2 วัน ก่อนจะย้ายไปกัดกินใบมะพร้าว จึงมักพบหอนหัวดำมะพร้าวหลายขนาดกัดกินอยู่ในใบมะพร้าวใบเดียวกัน หากการทำลายรุนแรงอาจทำให้ต้นมะพร้าวตายได้	กรณีที่พบการระบาดรุนแรง ใช้สารเคมีตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตรอย่างเคร่งครัด ต้นที่สูงน้อยกว่า 4 เมตร 1. การพ่นสารทางใบใช้สารฟลูเบนไดอะไมด์ 20% WG อัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอแรนทรานิลิโพรล 5.17% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สปีนโนเสต 12% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร (พืชสูงต่อฝั่ง) หรือ ลูเฟนนูรอน 5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตร (พืชสูงต่อกิ่ง) พ่น 1 - 2 ครั้ง ให้ทั่วทรงพุ่ม จะมีประสิทธิภาพป้องกันกำจัดได้ประมาณ 2 สัปดาห์ กรณีที่มีการปล่อยแตนเบียน ให้พ่นสารเคมีก่อน ประมาณ 2 สัปดาห์ ค่อยทำการปล่อยแตนเบียน กรณีที่มีการเคลื่อนย้ายต้นพันธุ์ เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของหอนหัวดำมะพร้าวสามารถใช้วิธีการนี้ได้ 2. การฉีดสารเคมีเข้าลำต้น โดยเลือกใช้สารเคมี 2 ชนิด ได้แก่ ต้นมะพร้าวความสูง 4 - 12 เมตร ใช้สาร อีมาเมกติน เบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 5 มิลลิลิตรต่อต้น หรือ อะบาเมกติน 1.8% EC อัตรา 15 มิลลิลิตรต่อต้น ต้นมะพร้าวที่สูงเกิน 12 เมตร ใช้สาร อีมาเมกติน เบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 10

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร ระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					มิลลิเมตรต่อต้น หรือ อะบาเมกติน 1.8% EC อัตรา 30 มิลลิเมตรต่อต้น ฉีดเข้าที่ลำต้นมะพร้าว โดยใช้ดอกสำวัน 3 - 4 หุน เจาะรูให้เอียงทำมุม 45 องศา จำนวน 1 - 2 รู ตำแหน่งของรูอยู่สูงจากพื้นดินประมาณ 0.5 - 1 เมตร หลังใส่สารใช้ดินน้ำมันตัดให้ได้ขนาดประมาณ 1 ลูกบาทก้นนิ้ว อุดตรงรูทันที เพื่อป้องกันแรงดันที่จะทำให้สารไหลย้อน ออกามีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัดหนอนหัวดำ มะพร้าว ได้นาน 90 วัน ไม่แนะนำในมะพร้าวความสูงน้อยกว่า 4 เมตร
			2. แมลงดำ หนามมะพร้าว	ทำลายส่วนใบของมะพร้าว โดยทั้งตัวอ่อน และตัวเต็มวัย อาศัยอยู่ในใบอ่อนที่ยังไม่คลี่ของมะพร้าว และแทะกินผิวใบ ใบมะพร้าวที่ถูกทำลายเมื่อใบคลี่กางออกจะมีสีน้ำตาลอ่อน หากใบมะพร้าวถูกทำลายติดต่อกันเป็นเวลานานจะทำให้ยอดของมะพร้าวมีสีน้ำตาล เมื่อมองไกล ๆ จะเห็นเป็นสีขาว โพลน ชาวบ้านเรียก “มะพร้าวหัวหงอก”	1. วิธีเขตกรรมและวิธีกล ไม่ควรเคลื่อนย้ายต้นพันธุ์มะพร้าวหรือพืชตระกูลปาล์มมาจากแหล่งที่มีการระบาดของ 2. การใช้ชีววิธี การใช้แตนเบียนที่เฉพาะเจาะจงกับแมลงดำหนาม เช่น แตนเบียนอะซีโคเดส ฮิสไพนารัม (<i>Asecodes hispinarum</i>) .และ แตนเบียนเตตราสตีคัส บรอนทิสปี (<i>Tetrastichus brontispae</i>) มาเลี้ยงขยายเพิ่มปริมาณ และปล่อยทำลายหนอนแมลงดำหนามมะพร้าว 3. การใช้สารเคมี กรณีมะพร้าวต้นเล็ก ใช้สารอิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 1 กรัม หรือ ไทอะมีโทกแซม 25% WG อัตรา 1 กรัม หรือ ไดโนทีฟูแรน 10% WP อัตรา 1 กรัม ละลายน้ำ 1 ลิตรต่อ

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร ระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					ต้น รวดบริเวณยอดและรอบคอกมะพร้าว หรือ การใช้สาร คาร์แทปไฮโดรคลอไรด์ 4% GR ใส่ถุงผ้าที่ดัดแปลงคล้าย ถุงชา อัตรา 30 กรัมต่อต้น มีประสิทธิภาพป้องกันกำจัด แมลงตำหนามมะพร้าวได้นานประมาณ 1 เดือน
			3. โรคใบจุดสี เทา(เชื้อรา <i>Pestalotiopsis palmarum</i>)	อาการเริ่มแรกเกิดจุดเล็ก ๆ บนใบ ต่อมา ขยายใหญ่เป็นแผลสีเทา ขอบแผลสีน้ำตาล มักพบมีสีเหลืองล้อมรอบบริเวณแผลพบจุดเล็ก ๆ สีดำซึ่งเป็นส่วนขยายพันธุ์ของเชื้อสาเหตุ โรค หากอาการรุนแรงแผลจะขยายทำให้ใบ ไหม้ และใบแห้งตาย	1. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ หากพบโรคตัดส่วนที่ เป็นโรค นำไปทำลายนอกแปลงปลูก 2. พ่นสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น แมนโคเซบ 80% WP อัตรา 80 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอโรทาโลนิล 75% WP อัตรา 10 – 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คาร์เบนดาซิม 50% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร
	มังคุด	เตรียมต้น (ระยะ การเจริญเติบโต ทางใบ)	โรคใบจุด (เชื้อรา <i>Pestalotiopsis flagisetula</i>)	อาการเริ่มแรกพบจุดแผลขนาดเล็กสีน้ำตาลบนใบ ต่อมาแผลขยายใหญ่ ขนาดและรูปร่างไม่แน่นอน ขอบแผลมีสีม่วงเข้ม แผลถ้ามีสีน้ำตาลเทา มักพบ ส่วนขยายพันธุ์ของเชื้อรา เป็นจุดสีดำ เล็ก ๆ เกิด กระจายบริเวณแผลหากมีโรคบนใบอ่อนจะทำให้ใบ บิดเบี้ยวและไหม้ ถ้าการระบาดของโรครุนแรงมักจะ ทำให้ใบที่เป็นโรคร่วง อาการบนผล ทำให้เกิดแผล แห้งสีน้ำตาล กระทบต่อคุณภาพของผลมังคุด นอกจากนี้ อาจพบอาการของโรคได้ทั้งกิ่ง ก้าน และ ลำต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะต้นกล้า	1. ตัดแต่งทรงพุ่มให้โปร่ง และกำจัดวัชพืชรอบโคนต้น เพื่อให้อากาศถ่ายเทสะดวกเป็นการลดความชื้น ทำให้ สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมต่อการระบาดของโรค 2. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบอาการของ โรค ตัดแต่งและเก็บส่วนที่เป็นโรค นำไปทำลายนอกแปลง ปลูก เพื่อลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรค แล้วพ่นด้วยสารป้องกัน กำจัดโรคพืช เช่น คาร์เบนดาซิม 50% WP อัตรา 10 - 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แมนโคเซบ 80% WP อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คอปเปอร์ออกซีคลอไรด์ 85% WP อัตรา 30 – 80 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 7 - 10 วัน

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร ระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	ถั่วเขียว	ออกดอก - ติดฝักอ่อน	1. หนอนกระทุ้ง ฝัก	หนอนที่ฟักออกมาจากไขใหม่ ๆ จะอยู่ รวมกันเป็นกลุ่ม แทะผิวใบด้านล่าง ทำให้ เหลือแต่ผิวใบด้านบน มองเห็นใบโปร่งใส คล้ายร่างแห เมื่อหนอนโตขึ้นจะแยกกลุ่ม ออกไปกัดกินใบและฝักของถั่วเขียว ทำ ให้ผลผลิตลดลง	พ่นเชื้อไวรัสของหนอนกระทุ้งฝัก อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่น 1 - 2 ครั้ง เมื่อพบการระบาด หรือ พ่นสาร ฆ่าแมลง แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไตรอะโซฟอส 40% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอร์ฟลูอาซุรอน 5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อใบถูกทำลาย 30 เปอร์เซ็นต์ ในระยะก่อนออกดอก จนถึงระยะฝักยังเขียวอยู่ หรือใบถูกทำลาย 60 เปอร์เซ็นต์ หลังดอกบาน 4 สัปดาห์
			2. หนอนม้วน ใบ	หนอนที่ฟักออกจากไขใหม่ ๆ จะอยู่รวมกัน เป็นกลุ่ม ชักใยบาง ๆ คลุมตัวไว้ แล้วกัดกิน ผิวใบ เมื่อหนอนโตขึ้นจึงกระจายกันออกไป เพื่อหาใบหรือชักใยดึงเอาใบหลาย ๆ ใบมา ห่อรวมกัน แล้วอาศัยกัดกินอยู่ในใบที่ม้วน นั้นจนหมดแล้วเคลื่อนย้ายไปทำลายใบอื่น ต่อไป	พ่นเชื้อแบคทีเรีย บซิลลัส ทูริงเยนซิส อัตรา 100 มิลลิลิตรต่อ น้ำ 20 ลิตร หรือ พ่นสารฆ่าแมลง อินดอกซาคาร์บ 15% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เมทอกซีฟีโน ไซด์ 24% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ลูเฟนนูรอน 5% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไตรอะโซฟอส 40% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อใบถูกทำลาย 30 เปอร์เซ็นต์ ก่อนออกดอกจนถึงระยะฝักยังเขียวอยู่ หรือใบถูกทำลาย 60 เปอร์เซ็นต์ หลังดอกบาน 4 สัปดาห์

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร ระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			3. เพลี้ยไฟ	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดน้ำเลี้ยงจากใบ ยอดอ่อน ตาดอก หรือฝักอ่อน ส่วนต่าง ๆ ของถั่วเขียวที่ถูกทำลายจะเกิดรอยต่าง หักงอ บิดเบี้ยวคล้ายใบหุด เส้นกลางใบมีสีน้ำตาลเข้ม ใบแห้งกรอบ และหลุดร่วง ถ้าทำลายส่วนของฝัก จะทำให้ฝักบิดเบี้ยว ไม่ติดเมล็ด	พ่นสารฆ่าแมลง พิโรทรินิล 5% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อ น้ำ 20 ลิตร หรือ ไตรอะโซฟอส 40% EC อัตรา 50 มิลลิลิตร ต่อ น้ำ 20 ลิตร หรือ สไปนีโทแรม 12% SC อัตรา 5 มิลลิลิตรต่อ น้ำ 20 ลิตร หรือ อะบาเมกติน 1.8% EC อัตรา 5 มิลลิลิตรต่อ น้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อพบเพลี้ยไฟ ทำลายใบและดอก ในระยะที่ถั่วเจริญเติบโต จนถึงระยะ ติดฝักอ่อน
			4. เพลี้ยอ่อน	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดน้ำเลี้ยงจากยอด ใบอ่อน ช่อดอก และฝักอ่อนของถั่วเขียว ทำให้ต้นแคระแกร็น ยอดย่น หักงอ ดอก ร่วง ฝักอ่อนบิดเบี้ยว และเมล็ดลีบ ผลผลิต เสียหาย และลดลงมากกว่า 30 เปอร์เซ็นต์	พ่นสารฆ่าแมลง ไตรอะโซฟอส 40% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อ น้ำ 20 ลิตร หรือ แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อ น้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อพบ เพลี้ยอ่อนระบาด พ่น 1 - 2 ครั้ง ห่างกัน 7 - 10 วัน
			5. หนอนเจาะ ฝักถั่วมารูค่า	หนอนจะเจาะเข้าทำลายฝัก หรือเจาะฝักที่ ติดอยู่กับใบ และกัดกินเมล็ดภายในฝัก ทำให้ผลผลิตลดลง	พ่นสารฆ่าแมลง ไตรอะโซฟอส 40% EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อ น้ำ 20 ลิตร หรือ แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อ น้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อฝัก ถูกทำลาย ประมาณ 30 เปอร์เซ็นต์ ในระยะถั่วออกดอก ถึงติดฝักอ่อน หรือดอกและฝักถูกทำลายประมาณ 20 เปอร์เซ็นต์ เมื่อถั่วอายุ 42 วันหรือดอกและฝักถูกทำลาย ประมาณ 10 เปอร์เซ็นต์ เมื่อถั่วอายุ 49 วันขึ้นไป

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร ระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			6. โรคราแป้ง (เชื้อรา <i>Oidium</i> sp.)	พบเชื้อราคล้ายผงแป้งสีขาวเกิดเป็นหย่อม ๆ บนใบ มักพบที่ใบส่วนล่างของต้นก่อน ถ้าสภาพแวดล้อมเหมาะสมจะเกิดกระจายทั่วทั้งใบ และลุกลามขึ้นไปยังใบส่วนบนของต้น ต่อมาใบจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลแดงและแห้ง เมื่อโรคระบาดรุนแรงจะลุกลามไปยังทุกส่วนของพืช หากถั่วเขียวเป็นโรคในระยะต้นกล้าจะทำให้ต้นแคระแกร็น ถ้าอาการโรครุนแรงอาจทำให้ต้นตาย ในระยะออกดอกจะทำให้ต้นแคระแกร็น ติดฝักน้อย เมล็ดและฝักมีขนาดเล็ก ฝักที่มีเชื้อราขึ้นปกคลุมจะบิดเบี้ยว แคระแกร็น และเมล็ดไม่สมบูรณ์	ใช้พันธุ์ต้านทานโรค กำจัดวัชพืชในแปลงปลูกและบริเวณใกล้เคียง เพื่อลดการสะสมของเชื้อสาเหตุโรค หมั่นตรวจดูแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะในช่วงที่สภาพอากาศเย็น เมื่อพบเริ่มมีอาการของโรค พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เบนโนมิล 50% WP อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร และพ่นซ้ำทุก 7 วัน แปลงที่เป็นโรค หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว ให้เก็บซากพืชไปทำลายนอกแปลงปลูก